

До Конституційного Суду України
вул. Жилинська, б.14, м. Київ, 01033

Заявник: громадянин України Савлук Костянтин Леонідович,
30.11.1956 року народження,
мешкаю:

Представник: громадянин України, народний депутат України
З скликання Тищенко Павло Васильович,

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

щодо офіційного тлумачення положень статей 48, 147 Кодексу Законів про працю України у взаємозв'язку зі статтями 43 та 46 Конституції України

Керуючись статтею 150 Конституції України звертаюсь до Конституційного Суду України з проханням дати офіційне тлумачення статей 48.Трудові книжки, 147.Стягнення за порушення трудової дисципліни Кодексу законів про працю України та Дисциплінарного Статуту прокуратури України в частині роз'яснення понять «звільнений з займаної посади слідчого прокуратури», «звільнений з органів прокуратури з посади старшого слідчого прокуратури» у зв'язку з різним розумінням поняття «Освободжен от занимаемой должности...» як виду стягнення при зниженні в посаді, а тому неоднозначного застосування високопосадовцями органів прокуратури України вказаних норм при однаково юридично значимих обставин.

Відповідно до статті 48 Кодексу Законів про працю (надалі - КЗПП) України «Трудова книжка є основним документом про трудову діяльність працівника... До трудової книжки заносяться відомості про роботу, заохочення та нагороди за успіхи в роботі на підприємстві, в установі, організації; відомості про стягнення до неї не заносяться. Порядок ведення трудових книжок визначається Кабінетом Міністрів України.».

Основні питання відносно ведення трудових книжок встановлені Постановою №301 Кабінету Міністрів України від 27.04.1993 року «Про трудові книжки працівників».

В трудовій книжці
посаді старшого слідчого прокуратури
червня 1986 року, маються наступні записи:

який працював на
району м. Харкова з

Записи про призначення на посаду старшого слідчого прокуратури, присвоєння класного чину юриста 2 класу, прокурора району - відсутні. У спеціальному розділі трудової книжки «Відомості про нагородження» відсутні записи наказів про щорічні заохочення та нагородження старшого слідчого прокуратури району м. Почесною Грамотою Генеральним прокурором СРСР за успіхи в праці.

Згідно записів в трудовій книжці про роботу в прокуратурі області наказом звільнений з посади слідчого прокуратури району м. а не з посади старшого слідчого прокуратури району м. Цей факт підтвердив і виконуючий обов'язки прокурора області листом цитую мовою оригіналу: «...Изучение материалов проверки свидетельствует о обоснованности увольнения Вас с должности следователя прокуратуры района за нарушение обязанностей по службе и оснований для отмены приказа не усматривается...».

Необхідно відмітити той факт, що наказом року також був «ОСВОБОЖДЕН ОТ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ ЗА НАРУШЕНИЕ ОБЯЗАННОСТЕЙ ПО СЛУЖБЕ СОГЛАСНО П.1 СТ.10 И СТ.12 П.7 ПОЛОЖЕНИЯ О ПООЩРЕНИЯХ И ДИСЦИПЛИНАРНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПРОКУРОРОВ И СЛЕДОВАТЕЛЕЙ ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ СССР» слідчий прокуратури

району Прокурору . . .
району оголошена догана, а прокурор
попереджений про неналежне виконання службових
обов'язків. Всі причетні поставили свої підписи на цьому наказі з 2-х листів.

В подальшому незаконний наказ _____ року був
анульований прокурором _____ області, який його
видавав, за вказівкою Генерального прокурора СРСР під час особистого
прийому ним в Генеральній прокуратурі СРСР старшого слідчого
прокуратури _____ району м. _____ Слідчий
прокуратури _____ був допущений до виконання службових
обов'язків, а старший слідчий прокуратури _____ залишився
рахуватись за кадрами прокуратури Харківської області по теперішній час.

Наказу про звільнення з органів прокуратури _____ області
прокурором _____ області не
видавалось, як це передбачено статтею 147 КЗПП України та Дисциплінарним
Статутом прокуратури України, а саме:

- 1) Догана;
- 2) Зниження в класному чині;
- 3) Зниження в посаді;
- 4) Позбавлення нагрудного знака «Почесний працівник прокуратури України»;
- 5) Звільнення;
- 6) Звільнення з позбавленням класного чину.

Саме тому запису «Звільнений з роботи...» або «Звільнений з органів прокуратури...» в трудовій книжці працівника прокуратури _____ не існує. Сама трудова книжка працівника прокуратури _____ згідно статті 48 КЗПП України не оформлена, повний розрахунок з ним не проведений, копія наказу про звільнення з органів прокуратури _____ області не видавалась, як це передбачено статтею 47 КЗПП України.

Враховуючи такі факти _____ року народний депутат України В.М.Моїсеєнко звернувся з депутатським зверненням через Верховну Раду України до Генерального прокурора України щодо зміни формулювання звільнення працівника прокуратури _____ з займаної посади і внесення відповідних записів до його трудової книжки з метою поновлення конституційних прав. _____ року заступник Генерального прокурора України _____ своїм листом _____ повідомив Верховну Раду України і народного депутата України _____ про те, що _____ дійсно звільнений з займаної посади, а не відсторонений, наказом прокурора _____ області _____ року. При цьому

заступник Генерального прокурора України не вказує з якої саме посади звільнений працівник прокуратури та на свій розсуд інтерпретує, що «це одночасно звільнення з органів прокуратури і додаткового іншого запису в наказі чи в трудовій книжці законом не передбачено». Посилання на назву закону та відповідну норму відсутні.

У зв'язку з такою відповіддю заступника Генерального прокурора України що виникла за наявності неоднозначного застосування трудового законодавства України (статті 48, 147 КЗпП України) і яка підтвердила порушення конституційних прав і свобод працівника прокуратури (статті 43 і 46 Конституції України), Голова Верховної Ради України від імені Верховної ради України 30.11.2001 року направив депутатський запит народного депутата України за Генеральному прокурору України щодо незаконного звільнення з посади старшого слідчого прокуратури району м. Харкова та поновлення його конституційних прав.

року за перший заступник Генерального прокурора України повідомив Голову Верховної Ради України і народного депутата України про те, що Генеральною прокуратурою України «ще раз ретельно вивчено всі наявні в прокуратурі матеріали, які явились підставою для звільнення року прокурором області з посади старшого слідчого прокуратури району». Таким чином перший заступник Генерального прокурора України засвідчив факт про роботу на посаді старшого слідчого прокуратури району м. , яка не записана до трудової книжки. В той же час, перший заступник Генерального прокурора України також інтерпретує на свій розсуд наказ року прокурора Харківської області відповідно вимогам трудового законодавства України (стаття 147 КЗпП України та Дисциплінарний Статут прокуратури України) і вказує, що «.. обґрунтовано звільнено в дисциплінарному порядку з посади старшого слідчого прокуратури району м. Підстав для його поновлення не встановлено.». Але, якщо «освобождение от занимаемой должности» є стягненням у вигляді догани згідно твердження першого заступника Генерального прокурора України , то воно відповідно до статті 48 КЗпП України не повинно бути записане до трудової книжки. Якщо це є стягнення у вигляді звільнення з органів прокуратури, то воно не оформлене відповідно до статті 147 КЗпП України і Дисциплінарного статуту прокуратури України. В даному випадку високопосадовці Генеральної прокуратури України та їх підлеглі прокурори на місцях неоднозначно розуміють застосування норм статей 48, 147 КЗпП

України та Дисциплінарного Статуту прокуратури України, а тому тлумачать запис у трудовій книжці за №18 «Освобождение от занимаемой должности...» на свій розсуд або як звільнення слідчого прокуратури району м. з займаної посади і одночасно з органів прокуратури області без внесення відповідного запису до трудової книжки, або як звільнення з посади старшого слідчого прокуратури району в дисциплінарному порядку без поновлення на роботі. Надаючи такі неоднозначні відповіді як Голові Верховної Ради України, так і народним депутатам України, високопосадовці Генеральної прокуратури засвідчили, що кожен з них по різному тлумачить положення норм статей 48 та 147 КЗпП України, що остаточно призвело до порушення конституційних прав і свобод

В той же час, згідно трудового законодавства України (стаття 47 КЗпП України, стаття 48 КЗпП України, стаття 147 КЗпП України) звільнення з прокуратури області не відбулося, а тому підстав для звернення до місцевого суду про поновлення на роботі не існує. В зв'язку з цим, і відповідно до статті 3 Закону України «Про правонаступництво України», статті 259 КЗпП України «Нагляд і контроль за додержанням законодавства про працю» працівник прокуратури пише, а народні депутати України від імені Верховної Ради України постійно звертаються до Генерального прокурора України щоби він допустив до роботи працівника прокуратури або звільнив його з прокуратури України за власним бажанням, а трудову книжку привів у відповідності до трудового законодавства України та «Інструкції про порядок ведення трудових книжок на підприємствах, в установах і організаціях».

Мета звернень – поновлення конституційних прав працівника прокуратури на працю згідно статті 43 Конституції України та на отримання пенсії відповідно до статті 46 Конституції України, який не допущений до роботи з незалежних від нього обставин. Крім того, Генерального прокурора України просили внести відповідні записи до трудової книжки про призначення на посаду старшого слідчого прокуратури району прокурора району, якщо такі накази маютьесь в органах прокуратури України.

Звертаю увагу поважного Конституційного Суду України на той факт, що ні з одним наказом працівник прокуратури не був ознайомлений, в тому числі і про присвоєння класних чинів, про заохочення та нагородження. Про це свідчить його трудова книжка, в якій маєтьсь одна відмітка про ознайомлення з записами за 1980 рік. Багаторазові правомірні письмові прохання працівника прокуратури

звільнити його з органів прокуратури області за власним бажанням та внести цей запис до трудової книжки, видати дублікат трудової книжки для оформлення пенсії згідно статті 256 КЗПП України - не задоволені.

Україна, як демократична, соціальна, правова держава, створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Держава гарантує право для повного здійснення громадянами України права на соціальний захист, пенсію.

Тому, якщо ці права, гарантовані статтями 43 та 46 Конституції України, порушуються, вони мають бути від імені Держави захищені Генеральним прокурором України відповідно до статті 259 КЗПП України, пункту 5 статті 121 Конституції України та пункту 9 Розділу XV Конституції України «Перехідні положення». Особливо це стосується поновлення конституційного права самого працівника прокуратури України. Якщо працівник прокуратури України не може знайти захисту свого порушеного конституційного права у Генерального прокурора України, то про рядового громадянина України і говорити годі.

Саме тому вважаю, що перелічені прохання працівника прокуратури та народних депутатів України на чолі з Головою Верховної ради України до Генерального прокурора України є законними відповідно до статей 43, 46 Конституції України і не суперечать вимогам статті 47 КЗПП України «Обов'язок власника або уповноваженого ним органу провести розрахунок з працівником та видати йому трудову книжку», статті 48 КЗПП України «Трудові книжки», статті 147 КЗПП України «Стягнення за порушення трудової дисципліни» та Дисциплінарного Статуту прокуратури України.

Основні питання відносно ведення трудових книжок встановлені «Інструкцією про порядок ведення трудових книжок на підприємствах, в установах і організаціях», затвердженої наказом №58 Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства соціального захисту населення України від 29.07.1993 року. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17.08.1993 року за № 110. Вказана Інструкція про порядок ведення трудової книжки працівника прокуратури не була застосована відповідними працівниками органів прокуратури, а цьому свідчать:

пункт 2.3. «Записи в трудовій книжці при звільненні або переведенні на іншу роботу повинні провадитись у точній відповідності з формулюванням чинного законодавства і з посиланням на відповідні статтю, пункт закону.»;

та 09.06.2016 року за №11/1/2-1043 вих-16 направив її прокурору області на розгляд щодо скасування наказу прокурора області від 03.02.1989 року №48 та з інших питань.

року працівник прокуратури повторно направив заяву Генеральному прокурору України згідно статті 259 КЗПП України та пункту 5 статті 121 Конституції України «Нагляд за дотриманням прав і свобод людини і громадянина» для поновлення його конституційних прав, яка була отримана Генеральною прокуратурою України 21.06.2016 року. Заяви працівника прокуратури про поновлення трудових прав та права на пенсію Генеральний прокурор України знову задовольнити відмовився бо відповіді не надав. Більше того, Генеральний прокурор України відмовився приймати на особистий прийом працівника прокуратури України

В свою чергу прокурор області заяву працівника прокуратури також не розглянув, а замість нього відповідь надав листом №11/16547-05 від 21.06.2016 року перший заступник прокурора області. Останній навіть проігнорував відповідь заступника начальника відділу кадрів Генеральної прокуратури України за про працевлаштування В листі вказана інформація, яка не відповідає дійсному запису за а свідчить вже про звільнення старшого слідчого прокуратури району з органів прокуратури області наказом року на підставі ст.10 п.1 ст.12 п.7 «Положення про заохочення і дисциплінарну відповідальність прокурорів і слідчих прокуратури СРСР».

Порівнюючи надану відповідь першого заступника прокурора області у листі року із записом за та відповідями у листі № 6/08-92 від 08.09.1992 року виконуючого обов'язки прокурора області у листі № 11/1-1169-01 від 02.11.2001 року заступника Генерального прокурора України, у листі року першого заступника Генерального прокурора України вбачається, що це є продовженням порушення конституційних прав і свобод працівника прокуратури у зв'язку з неоднозначним розумінням та застосуванням положень статей 48, 147 КЗпП України та Дисциплінарного Статуту прокуратури України.

В зв'язку з цим працівник прокуратури своєю черговою заявою року, а не зверненням, змушений був привернути увагу Генерального прокурора України про необхідність поновити конституційні права, передбачені статтею 43 та статтею 46 Конституції

пункт 2.4. «Усі записи в трудовій книжці про прийняття на роботу, переведення на іншу постійну роботу або звільнення, а також про нагороди та заохочення вносяться власником або уповноваженим ним органом після видання наказу (розпорядження), але не пізніше тижневого строку, а в разі звільнення – у день звільнення і повинні точно відповідати тексту наказу (розпорядження).»;

пункт 2.5. «З кожним записом, що заноситься до трудової книжки на підставі наказу (розпорядження) про призначення на роботу, переведення і звільнення власник або уповноважений ним орган зобов'язаний ознайомити працівника під розписку в особовій картці в якій має повторитися відповідний запис з трудової книжки (вкладиша).». Особова картка № Т-2 затверджена ЦСУ СРСР 25.05.1979 року №248. Ніяких ознайомлень, розписок в особовій картці форми №Т-2 працівником прокуратури не робилось;

пункт 2.14. «... Якщо працівнику в період роботи надається новий розряд, тоді про це в установленому порядку робиться відповідний запис.»;

пункт 2.25. «Записи про причини звільнення у трудовій книжці повинні провадитись у точній відповідності з формулюванням чинного законодавства з посиланням на відповідну статтю, пункт закону.».

працівник прокуратури звернувся із заявою до Генерального прокурора України про скасування з трудової книжки наказу року «Освобожден от занимаемой должности...», про звільнення з прокуратури області за власним бажанням, про внесення відповідних записів про роботу, присвоєння класних чинів та нагородження, про видачу дубліката трудової книжки, тобто про поновлення конституційного права на працю та на пенсію, а також прохав прийняти на особистий прийом для вирішення цих питань.

Дана заява була отримана Генеральною прокуратурою України року. Але з невідомих причин заява працівника прокуратури не була розглянута Генеральним прокурором України згідно частини 2 статі 9 Закону України «Про прокуратуру»: «Повноваження Генерального прокурора України: Генеральний прокурор України видає накази з питань, що належать до його адміністративних повноважень, у межах своїх повноважень, на основі виконання Конституції і законів України». Таким чином, Генеральний прокурор України безпідставно відмовився виконувати Конституцію та закони України. Замість Генерального прокурора України заяву працівника прокуратури розглянув начальник департаменту кадрової роботи Генеральної прокуратури України

України. Замість Генерального прокурора України відповідь надав начальник Департаменту кадрової роботи та державної служби Генеральної прокуратури України який повідомив, що Генеральною прокуратурою України відповідно до вимог статті 8 закону України «Про звернення громадян» провадження за зверненнями з питань нібито незаконного звільнення та поновлення на роботі в органах прокуратури області припинено.

Вищевказане остаточно засвідчило про неоднозначне розуміння та застосування положень статей 48, 147 КЗпП України та Дисциплінарного Статуту прокуратури України високопосадовцями Генеральної прокуратури України, що призвело до порушення статей 43, 46 Конституції України.

Згідно пункту 4 статті 42 Закону України «Про Конституційний Суд України» у зверненні необхідно зазначити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні. Слово «зазначити» означає – «висловити думку», «звернути увагу». Довірена особа, народний депутат України 3-го скликання та працівник прокуратури вважають, що в цьому зверненні дотримана вимога цієї статті Закону України «Про Конституційний Суд України». Враховуючи вищевикладене, та беручи до уваги те, що закони Української РСР та інші акти, ухвалені Верховною Радою Української РСР, діють на території України, оскільки вони не суперечать законам України, ухвалені після проголошення незалежності України, а тому стаття 43 Конституції України гарантує право на працю та на захист від незаконного звільнення, а стаття 46 Конституції України гарантує право на пенсію, що включає право на забезпечення у разі безробіття з незалежних від нього обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом, керуючись пунктом 2 статті 150 Конституції України, статтями 2, 13, 38, 42, 43, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України»,-

П Р О Ш У КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ:

1. Відкрити конституційне провадження за даним зверненням.
2. За результатами розгляду конституційного звернення надати офіційне тлумачення статті 48. Трудові книжки, статті 147. Стягнення за порушення трудової дисципліни Кодексу законів про працю України та Дисциплінарного статуту прокуратури України у взаємозв'язку зі статтями 43 та 46 Конституції України в частині роз'яснення поняття «ОСВОБОЖДЕН ОТ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ ЗА НАРУШЕНИЕ ОБЯЗАННОСТЕЙ ПО СЛУЖБЕ СОГЛАСНО П.1 СТ.10 И СТ.12 П.7 ПОЛОЖЕНИЯ О ПООЩРЕНИЯХ И ДИСЦИПЛИНАРНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПРОКУРОРОВ И СЛЕДОВАТЕЛЕЙ ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ СССР».

До участі у конституційному провадженні за цим зверненням прошу допустити згідно довіреності Тищенка Павла Васильовича, народного депутата України 3-го скликання та суб'єкта конституційного звернення, працівника прокуратури області

Додаток: 1. Конституційне звернення в 2-х примірниках;

2. Копія трудової книжки

3. Копія листа в.о. прокурора області

4. Копія листа заступник а Генерального прокурора України за №11/1-1169-01 від 02.11.2001;

5. Копія листа першого заступника Генерального прокурора України за №11/1-1376-01 від 19.12.2001;

6. Копія листа народного депутата України О.Мороза за №412 від 29.04.2005р.;

7. Копія листа заступника начальника відділу кадрів Генпрокуратури України Ю.Морозова за №11/1-969 вих-05 від 22.04.05року про працевлаштування;

8. Копія заяви від 01.06.2016 р. до Генерального прокурора України;

9. Копія записів з трудової книжки про роботу в прокуратурі

10. Копія Почесної грамоти, яка підтверджує про роботу старшим слідчим прокуратури району

11. Копія заяви (повторної) від 16.06.2016 року до Генерального прокурора України;

12. Копія заяви (чергової) від 29.06.2016 року до Генерального прокурора України;

13. Копія листа начальника департаменту кадрової роботи Генеральної прокуратури України за № 11/1/2-1043 вих-16 від 09.06.2016року про скасування наказу №48 від 03.02.1989 року;

14. Копія листа першого заступника прокурора області за № 11-16547-05 від 21.06.2016р.;

15. Копія листа начальника департаменту кадрової роботи Генеральної прокуратури України №11/1-15219-89 від 08.07.16 року про відмову у праві на працю та на пенсію;

16. Копія рекомендованих повідомлень про підтвердження вручення заяв Генеральному прокурору України;

17. Нотаріальна Довіреність НВХ 917035 від 09.08.2016 року.

Суб'єкт права на конституційне звернення
Представник

К.Л.Савлук
П.В.Тищенко

«27» вересня 2016 р.